

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 40. Dissidia Cæsarem inter & Cardinales ob electionem Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV. na quidam Commissarii adjunguntur
A. C. 1417. illis, qui jam pro caussa Episcopi Tridentini nominati erant. Quia vero Lusitanæ & Castellæ Legati contradixerant privilegio Regi Arragoniæ concessio, vi cuius pro Prælati, aliisque Ecclesiasticis ditionis suæ ultra citraque mare sitæ jure suffragii gaudebat, & dicti Legati hanc concessionem Narbonnensi pacto contraria esse contenderant, ideo Synodus decrevit, Regem Arragoniæ hoc jure non amplius uti posse. Aliud quoque editum erat Decretum, quod *Sperans in Deo*, unus ex Legatis Arragonensibus impugnavit, prætexens, illud a Nationibus conditum non fuisse. Cum vero ceterarum Nationum Deputati, hoc decretum a Nationibus fuisse confectum testarentur, illud in suo vigore permansit.

§. XL.

Dissidia Cæsarem inter & Cardinales ob electionem Pontificis.

*Vonder Hardt to. 4.
p. 1415.*

Peracta Benedicti depositione duo tandem negotia absolvenda supererant: nempe, reformatio Ecclesiæ in capite & membris suis, & electio Papæ. Verum quænam ex his duabus caussis prius assumenda foret, perpetua lis erat inter partes. Reformationem Ecclesiæ præponendam esse Pontificis, creationi Imperator

perator contendit, Cardinalibus contra-
rium sentientibus, quibus etiam Archi-
episcopus Genuensis adstipulabatur. U-

Sæcul. XV.
A. C. 1417.

trinque toto mense Augusto hac de re
tractatum, acriterque disceptatum. Gal-
lus quidam nomine Bernardus *Baptiza-*
tus Abbas ex Ordine S. Benedicti in fa-
vorem prioris sententiæ orationem, aliam-
que aliquot ex post diebus de eodem ar-
gumento quidam Doctor, nomine Theo-
baldus habuit, & in utraque præcipue
vero in prima corrupti Clericorum mores
vivis admodum depinguntur coloribus.

Illis, quibus præmittendam esse elec-
tionem præplacuit, sui quoque non de-
rerant Oratores. In festo S. Ludovici,
Cardinalis Cameracensis in eandem sen-
tentiam verba fecit, & quamvis Clerum
reformandi necessitatem multis demon-
straret, tamen Ecclesia Capite suo desti-
tuta, hoc fieri non posse contendit, affir-
mans: *quæ major est, & esse potest defor-*
mitas in corpore, quam carere capite, &
acephalum esse? & prosequitur: „Nulla
„reformatio magis est necessaria, quam
„promptissima per electionem Canoni-
„cam constitutio Capitis, ab hac ini-
„tium petendum, quia in maximo peri-
„culo est Ecclesia, si capite caret. Ast
„hæc Electio tam necessaria infinitis
„diffensionibus impeditur, & dum unio-
„nem intendunt, diffensionem faciunt.

U 2

, Non-

Sæcul. XV., Nonne verendum est, ne in mediis hi-
 A C. 1417. „ sce dissidiis illud Scripturæ S. adim-
 „ pleatur: *Omne regnum in se divisum de-*
 „ *solabitur.* „

§. XLI.

Res Hussitarum in Bohemia.

Cochlæ. Hist. Universitas Pragensis de administranda
Hussit. Communione sub duplice specie, sta-

tutum condidit, quo majorem Cleri &
 populi partem huic errori involvit. Wen-
 ceslaus quoque metu adactus, multas
 Hussitis concesserat Ecclesiæ, in quibus
En. Sylv. Sacramentum Calicis ministrarent. Bo-
hyst. Bohem. hemiæ Clerus huic ut novitati sese op-
 c. 36. poneret, nil intentatum reliquit, sed
 nullo valido fulcriebatur præsidio; Imo
 ipse Wenceslaus tantum aberat, ut regia
 auctoritate turbas sedaret, quin econ-
 tra, Praga relicta in quoddam castrum
 secederet, suoque genio ibidem indulge-
 ret, cum interea in toto suo regno pro-
 ximum seductionis periculum immineret,
 ac quævis flagitia, & rapinæ impune ex-
 ercerentur.

§. XLII.

Turbæ ac cædes in urbe Pragensi
perpetratæ.

Interea temporis Hussitæ ædes Sacerdo-
 tum diripiunt, atque in Prætoriumur-
 bis